

tek az első programon, egy kellemes reggeli tornán. Miatán mindenki bemelegítette az izmait, kezdődhettek a sorversenyek kicsiknek, nagyoknak, apukáknak, anyukáknak egyaránt. A családok összes tagja kipróbálhatta a zsákban futást, talicskázást, golya viszi a fiát, kötélhúzást, célba dobást, múmiakészítést, székfogyasztót, csőtésztafűzést, seprűs táncot és a mindenki által kedvelt evő- és ivőversenyeket, úgymint: csoki-, fánk- és tejszínhabevést, valamint szörpívást.

Közben, aki megéhezett vagy megszomjazott, a büfében friss süteményeket, üdítőket vagy szörpöt kaphatott kívánsága szerint.

A gyermekek körében a zsákmacska is nagy sikert aratott, a két hatalmas zsákból a csomagok az utolsó szálíg elfogytak.

Ebédig megszakítás nélkül tartott a program, minden játékot más-más óvó néni felügyelt és irányított. Zárás-

ként közösen a gyerekekkel elénekeltük a „Ha jó a kedved, üsd a tenyered!” című dalt.

Ennek a délelőtti közös játék és az együtt értelmeseen eltöltött időn kívül más célja is volt. A zsákmacskából, büfé bevételből és egyéb adományokból származó összegek az óvoda udvari játszótérének, illetve a benti oktatási eszközök fejlesztését segítik.

Köszönet illeti mindazokat, akik a hűvös, szeles idő ellenére részt vettek a rendezvényen, valamint akik adományaikkal támogatták azt, a süteményeket, üdítőket, ajándékokat adó szülőket, az Egyenlőség utcai festékboltot és a Rákóczi úti Rózsa csemegeboltot. Külön köszönjük óvó- és dadus nénik közreműködését, akik szervezői, rendezői és lebonyolítói munkája nélkül nem érezhettük volna olyan jól magunkat.

Zsikla Zsoltné és Dobos Erika

Tudósítónk jelenti a 6. b-ből

Most a nyár közepén visszagondolva, kemény tanév van mögöttünk. Két kedves osztálytársunknak sikertelenek voltak az erőfeszítéseik, így sajnos tőlük el kell válnunk, négynek pedig megadatott a lehetőség, hogy nyáron bepótolják, amit évközben elmulasztottak, és ősztől a 7. b tanulóival legyenek. Szívvel remélem, hogy sikeres lesz a javítóvizsga, hisz jó volt együtt, sok szép dologban volt részünk. Vártuk a Mikulást, aki szaloncukorral jutalmazott bennünket, karácsonykor nagy szeretettel ajándékoztuk meg egymást. Aztán jött a farsang, a gyermeknap, a papírgyűjtés. Ezek az események mind hozzájárultak, hogy kis közösségünk egyre jobban összekovácsolódjék.

Sikeresen szerepeltünk az elsősegélynyújtó versenyen, a sportrendezvényeken, sőt a matematika versenyeken is kielégítő eredményt értünk el.

Részesei voltunk a Magyar Úttörők Szövetsége által meghirdetett „*Irány az Unió!*” című vetélkedőnek, ahol nagyon eredményesen szerepeltünk, a közép-magyarországi régióban 4. helyezést értünk el. Ha egy hellyel előbb végzünk, akkor országos döntősök lehettünk volna. Csapatom nevében ezúton szeretném megköszönni mindazoknak, akik hozzájárultak sikerünkhöz: osztályfőnökünknek, *Várhelyi Máriának*, férjének, *Várhelyi Miklósnak*, polgármesterünknek, *Gergely Istvánnak*, a *Sercli pékségnek*, a *Lívia virágüzletnek*, *Szabó Dénes* asztalosnak és *Licsik Antalnénak* (Elvira néni)nek).

Amire nagyon büszkék vagyunk, az a Ki mit tud? volt. Nem is az elért második helyezéért, hanem azért, mert ez egy igazi csapatmunka eredménye volt. Sajnos osztályfőnökünk nagyon megbetegedett, így nekünk egyedül kellett megbirkózni a felkészülés nehézségeivel.

Várhelyi Mária és Pintér Lászlóné (Panni néni) vezetésével június 2-ától 4-éig osztálykirándulást szerveztünk a Balaton északi partjára a 6. a-val. Sajnos a 21 fős osztályból tízen kimaradtak ebből az élményből.

Marika néni megtett mindent, hogy anyagilag minél elfogadhatóbb legyen a szülőknek a kirándulás, sőt mi diákok is hozzájárulhattunk a költségek enyhítéséhez a papír- és vasgyűjtési akcióval. De még így is akadtak olyan tanulók, akik pénzügyi miatt kénytelenek voltak otthon maradni. Mondjuk, ez elfogadható indok.

Viszont nem értem, hogy a fegyelmezés miatt itthon maradt társaim szülei, miért nem tudják megérteni, hogy az osztálykirándulás nem csupán a szórakozásról szól. „*Egy nap a természetben több tanulás, mint egy hét az iskolában.*” Vannak olyan dolgok, amiket nem lehet könyvekből megtanulni.

Tihanyban a lelátóról megcsodáltuk a gyönyörű panorámát. A badacsonyi túránk során bazaltkövet gyűjtöttünk a kőfolyóból. Balatonedericsen, a Nagy Endre hagyatékából készült Afrika Múzeumban a szavanna élővilágával ismerkedtünk meg. Keszthelyen, a múzeumban különböző korok lakberendezéseit láttuk. Sümegen fenn voltunk a várbán. A Kis-Balaton ökoszisztémáját tanulmányoztuk. Láttunk kárókatonát, gémet, kócsagot; a táj szépségéről írni nem tudok, azt látni kell.

Egy osztálykirándulás nem csak azért hasznos, hogy bővítsük tapasztalatainkat és tudásunkat irodalomból, történelemből, biológiából, földrajzból, hanem azért is, mert itt nyílik rá lehetőségünk, hogy kis közösségünk mindjobban eggyévé tartozzon.

További jó pihenést kívánok tanáraimnak és diáktársaiknak. Szeptemberben találkozunk.

Nyilas Árpád
6. b

Tudósítónk jelenti a 2. c-ből

A 2. c osztály mind a 13 tanulója holtfáradtan, de sikeresen zárta az idei tanévet.

Félek, hogy rövid lesz a nyár, és szegény tanító néinknek nem sikerül kipihennie magát. Bizonyítványosztáskor bevallotta, hogy ő is nagyon kifáradt. Nem egészen értem, mitől, hisz feleltetve mi voltunk, a dolgozatokat is mi írtuk. De én hiszek Cili néni, és most azon töprengem, mit kellene tenni, hogy a tanév októberben kezdődjék?

Jobb, ha most nyáron nem is gondolunk az iskolára. A vakáció azért van, hogy sokat játsszunk, kiránduljunk, nyaraljunk, és sok időt töltsünk a szüleinkkel.

Mindenkinek további jó vakációt, sok napsütést és kapcsolódást kívánok.

Nyilas Lehel
2. c